

FOAIE PAROHALĂ

săptămâna 13 - 19 martie 2011

Parohia „Sfântul Gheorghe”

Oradea, str. Louis Pasteur, 26

www.parohiasfantulgheorghe.ro

Pr. Olimpiu: 0722/450.013; Pr. Ioan: 0762/698.455 Pr. Ionuț: 0766/250.417

Calea Crucii

sâmbătă, 19 martie, ora 17.00

Pomenirea tuturor morților

sâmbătă, 19 martie, ora 18.00

Doamne,

Ajută-mă să pot spune celor puternici, adevărul în față.

Să nu mint doar pentru a câștiga aplauzele celor slabii.

Dacă-mi dai noroc, nu-mi lua fericirea.

Dacă-mi dai putere, nu-mi lua rațiunea.

Dacă-mi dai succes, nu mă lipsi de umilință.

Dacă-mi dai umilință, nu-mi lua demnitatea.

Ajută-mă ca întotdeauna să văd și reversul medaliei.

Nu mă lăsa să-i învinovățesc pe ceilalți pentru că nu gândesc ca mine.

Învață-mă să iubesc oamenii ca pe mine însuși.

Învață-mă să mă judec ca pe restul.

Nu mă lăsa să alunec în orgoliu, în disperare sau în eșec.

Mai bine amintește-mi că eșecul este experiența care precede triumful.

Învață-mă ca, în ciuda suferinței, să merg înainte.

Învață-mă ca, în ciuda deceptiilor, să nu-mi pierd încrederea.

Învață-mă că **a ierta** este cel mai important lucru pentru cel puternic și că răzbunarea este semnalul primitiv al celui slab.

Dacă-mi iei norocul, lasă-mi speranța.

Dacă-mi iei succesul, lasă-mi puterea de a trece peste eșec.

Dacă voi greși cuiva, dă-mi curaj să-i cer iertare.

Dacă-mi va greși cineva, dă-mi bunătatea ca să-l pot ierta.

Doamne, dacă eu uit de Tine, Tu să nu uiți de mine!

Te iubesc Doamne, am nevoie de tine, vino în inima mea.

Binecuvântează familia mea și pe prietenii mei. Amin.

Cu ocazia aniversării zilei dumneavoastră de naștere, **Florica Albu și Lucian Radu Costin**, în numele comunității Parohiei Greco-Catolice „Sfântul Gheorghe”, vă dorim sănătate, fericire și bucurii.

Preoții parohiei vor celebra o Sfântă Liturghie, în ziua aniversării.

Cât de mare este Dumnezeul tău?

Dr. Henry Norris Russell, faimosul astronom, ținea odată un discurs despre măreția infinită a universului, în comparație cu micuța noastră planetă. Când a terminat de vorbit, o femeie a venit la el și l-a întrebat: “Dacă pământul nostru este atât de mic, iar universul atât de mare, putem oare să credem că Dumnezeu este atent la noi?” Dr. Russell i-a răspuns: “Depinde doamnă în totalitate de cât de mare este Dumnezeul în care credeți.”

Dumnezeul creștinilor este mai mare decât universul pe care El l-a creat; este suficient de mare ca să fie atent la fiecare dintre copiii Săi. Dar ce fel de atenție ne acordă? Ce înseamnă a trăi mereu sub ochii lui Dumnezeu? Înseamnă oare că putem să ne amenințăm copiii spunând: “Dumnezeu te vede. Ai grija cum te comporti!” și astfel să facem din Dumnezeu o Dădăcă Gigantică ce lucează gratuit în locul nostru când nu suntem acasă? Aceasta înseamnă oare a trăi sub ochii lui Dumnezeu?

Unele încisori sunt echipate acum cu camere video puse în locuri strategice, astfel încât fiecare deținut să poată fi văzut, oriunde s-ar afla. Gardienii pot vedea totul. Nimic nu se poate ascunde de privirea lor ațintită spre monitoare. Astfel de camere se găsesc și la bănci, spitale și magazine. Ne amintesc de ochiul atotvăzător al lui Dumnezeu, reprezentat în unele icoane. Aceasta înseamnă oare să trăim constant în prezența lui Dumnezeu, Cel care vede totul? Este Dumnezeu un ochi mare ce ne supraveghează constant pentru a vedea dacă ne descoperă cu garda jos? Cu siguranță nu!

Platon spunea o poveste despre un Tânăr păstor care găsise un inel ce îl facea invizibil. Acesta i-a oferit ocazia să facă ce dorea el, fără să fie văzut. Înainte să găsească inelul, Tânărul era unul drept și bun. Dar când a scăpat de sub privirile celor din jur, a devenit lipsit de scrupule și lacom. Este cu siguranță un lucru bun să trăim cu ochii semenilor ațintiți asupra noastră. De fapt, când oamenii își părăsesc casa și merg în locuri străine, unde nimeni nu îi cunoaște, au tendința să facă lucruri pe care nu le fac de obicei. În romanul “Roba” al lui Lloyd C. Douglas, Marcellus îl întrebă pe Justus, “Unde crezi că a mers Isus?” Justus a răspuns: “Nu știu, prietene, decât că El trăiește, și mă aștept mereu să îl văd. Uneori îi simt prezența de parcă ar fi lângă mine. Aceasta te păstrează onest. Nu simți imboldul de a însela pe cineva, de a minți pe cineva, de a răni pe cineva, atunci când știi că Isus se află lângă tine.” Marcellus i-a spus atunci: “Cred că trebuie să fie foarte neconfortabil să te simți mereu urmărit de o prezență invizibilă.” “Nu și dacă prezența aceasta te apără pe tine de tine, Marcellus. Este o mare bucurie să ai pe cineva lângă tine, care să te facă să dai ce ai mai bun din tine.”